

at Pengene flyde i Statskassen og skulde altsaa komme Samfundet til gode. For saa vidt er der da Mening i Tingene; men at man samtidig udskriver mange Millioner af Borgernes Lomme, som ikke komme til Statskassen og ikke komme nogen Kommune eller offentlig Institution til gode, men udelukkende gaa i privates Lommer, synes jeg er en komplet urimelig Ting. Hvis vi stode paa fuldstændig bar Grund, dersom ingen af os kendte til det System, som kaldes Beskyttelsessystemet, men som ellers fortjener et ganske andet Navn, og jeg saa f. Eks. kom med Forslag om, at nu vilde jeg oprette den og den Virksomhed, men jeg vilde gerne have Lov til at beskatte Befolkningen med saa og saa store Beløb, 10—20 Øre for hver om Ugen, og at jeg vilde oprette saa og saa stor en Fabrik, som vilde blive til saa og saa stort Gavn, — hvis jeg kom med et saadant Forslag, tror jeg, man vilde finde en saadan Tanke, jeg kan gøre sig, vanvittig, komplet meningsløs. Vil man understøtte en Virksomhed, kender man jo Veje nok dertil, vi have mangfoldige Tilfælde fra de aarlige Finanslove, hvor man understøtter den ene og den anden Virksomhed ved Tilskud paa Finansloven. Men at understøtte en ny Virksomhed gennem en ny Beskatning af Befolkningen, forekommer mig komplet meningsløs. En anden Sag er, at vi staa i en vanskelig Stilling over for de Virksomheder, der ere voksende op i Læ af denne Beskyttelse. Jeg vil, som jeg ogsaa har været med til at udtale i Toldkommissionens Betænkning, ikke være med til at ødelægge eller knuse den nu bestaaende Industri, jeg vil tage tilbørligt Hensyn til den Industri, der er opvokset i Læ af den nuværende Beskyttelse, men jeg forlanger paa den anden Side, at vi komme nedad, der maa foretages en Vending i den Retning, fordi jeg tror, at Beskyttelsen i Grunden ikke er til Gavn for nogen — ja naturligvis er den til Gavn for de enkelte, som blive lavede til Millionærer, der er adskillige i de sidste 20—30 Aar, der ere blevne Millionærer, men jeg tror ikke, at Samfundet er til for at skabe Millionærer — men bortset fra disse enkelte, tror jeg ikke, Beskyttelsen er til Gavn for et eneste Menneske i Samfundet. Den er absolut til Skade for Statskassen; thi man vil let kunne forstaa, at skal Beskyttelsen virke saaledes, at den indskrænker den udenlandske Konkurrence, gaar der mindre Told ind i Statskassen og omvendt, det behøver jeg ikke at dvæle videre ved. Beskyttelsen er absolut til Skade for Konsu-

menterne, for Forbrugerne, idet de skulle betale mere for deres Varer, end hvis de fik dem fra Udlandet; det bedste for Samfundet er at faa saa gode Varer som muligt til billigst muligt Pris. Og jeg tror endvidere, at Beskyttelsen er til Skade for Industrien selv. Jeg tror, at Industrien i alt væsentligt havde bedst af at staa paa egne Ben. Beskyttelsen, i alt Fald som vi have den her til Lands, navnlig gennem Vægttold, virker ikke opmuntrende paa Industrien efter mit Skøn. Tværtimod, den virker i modsat Retning, den opmuntrer Industrien til at lave grove, simple Varer, som man tjener mest paa som Følge af Vægttolden, og derfor er det gerne de grove, simple Varer, der laves herhjemme, medens de fine, kostbare Varer indføres fra Udlandet. Beskyttelsestolden virker paa saare mange Omraader som et indirekte Indførselsforbud. I 1797 vendte man sig bort fra Indførselsforbudene, man ophævede dem, men man har nu gennem Beskyttelsen, og navnlig som den har udviklet sig gennem de senere Aar etableret en Række maskerede Indførselsforbud, idet en hel Del af Satsene paa disse grovere Varer virke som Indførselsforbud. En Told paa 50—70 pCt. af Prisen for de udenlandske Varer virker som et Indførselsforbud, saaledes at den paagældende Vare udelukkende fabrikeres herhjemme. Derfor gælder det for saare mange, ja de allerfleste Fabrikvirksomheders Vedkommende, at naar vi læse i Statistikken, at saa og saa stor en Mængde er indført af det og det Tarifaummer, er det af de fine og kostbare Varer, der indføres. Den store Masse af de grovere Varer fabrikeres herhjemme. Det er ikke opmuntrende for dansk Industri eller gavnligt for den, at der indeholdes i Toldsatserne en Opmuntring til at lave grove og simple Varer, men det er mere opmuntrende og nyttigt, at den kommer til at stile i Retning af noget ganske andet. Maa jeg som Vidnesbyrd herom nævne nogle Eksempler. Jeg kunde indskrænke mig til at henvise til Toldkommissionens Betænkning Side 100, men med den højterede Formands Tilladelse vilde jeg gerne have Lov til at læse nogle faa Linier op som et oplysende Eksempel paa, at Nedgang i Beskyttelse er ret tjenlig til at opmuntre Industrien. I 1863 klagede Papirfabrikanterne sig meget ynkelig over, at man gik saa stærkt ned med Papirtolden, som den Gang blev nedsat til det halve. De jamrede sig, de kunde umulig bestaa, de maatte gaa til Grunde — den samme Lektie, som vi høre den Dag i